

Բովանդակություն

Ներածություն.....3

Գլուխ 1. Երկխոսության և շփումների տեխնոլոգիան ուսուցման գործընթացում.....5

1.1 Երկխոսության տեսակները և դրանց բնութագրումը.....9

1.2 Շփման տեսակները և դրանց բնութագրումը.....12

Գլուխ 2. Ուսուցման գործընթացում ուսումնական երկխոսությունների ու շփումների կազմակերպումը՝ որպես դասի արդյունավետության նախապայման.....14

Եզրակացություն.....16

Օգտագործված գրականության ցանկ.....18

ՆԵՐԱՃՈՒԹՅՈՒՆ

Ամեն դարաշրջան իր խնդիրներն ու պահանջներն է թելադրում դպրոցին: Կրթական նոր քաղաքականությամբ կարևորվում է ուսուցչի դերը՝ որպես բովանդակության մշակողի, որպես նորարարի: Կրթակարգը ուսուցչի գործունեության ուղեկիցն է լինելու: Մեծանում է ուսուցչի պատասխանատվությունը: Նա իր մեթոդական պատրաստականությունն ու գիտելիքները հարստացնելու խնդիր ունի: Նա պետք է ապահովի պետության ակնկալիքները հանրակրթությունից: Սերունդները հաջորդում են սերունդներին և փոխվում է նրանց հետաքրքրությունների շրջանակը, նրանց պահանջները, կրթության մասին վերաբերմունքը, փոխվում են իրենք, փոխվում է արժեքային համակարգը: Եվ ուսուցիչները տեղեկատվության հոսքի աճին զուգընթաց սկսում են նոր տեղեկությունները նորովի ուսուցանելը, կյանքում կիրառելի գիտելիքներով ու կարողություններով օժտված անհատ ձևավորելը: Սա է պատճառը, որ ուսուցիչն իր աշխատանքին զուգահեռ պարբերաբար վերապատրաստվելու, մասնագիտական նորություններին և դասավանդման նոր մեթոդներին ու ռազմավարություններին ծանոթանալու հնարավորության կարիք ունի :

Ուսուցիչը, որքան էլ հարուստ աշխատանքային փորձ ունենա, երբեք չպետք է բավարարվի ձեռք բերածով: Նա պարտավոր է անընդհատ կատարելագործել ուսուցման մեթոդներն ու հնարները՝ ցանկալի արդյունքի հասնելու համար: Եթե ուսուցիչը նախապես պատկերացնի տվյալ դասարանի հետ անցնելիք ճանապարհի ուղղությունը, ապա կկարողանա հետաքրքիր դարձնել անգամ հաղթահարվելիք արգելքներն ու դժվարությունները:

Թեմայի արդիականությունը - Արդի ժամանակաշրջանում դպրոցի կարևորագույն խնդիրներից է դառնում աշակերտների հանաչողական հետաքրքրությունների, նրանց ստեղծագործական մտածողության, ինֆնուրայն որոշումներ կայացնելու կարողությունների ձևավորումն ու զարգացումը:

Հետազոտության նպատակը - ուսումնասիրել կրտսեր դպրոցականների խմցական կարողությունների և դրանց զարգացման առանձնահատկությունները: Կրթության զարգացման ներկա փուլում ուսուցչին բնորոշ է տեսության և պրակտիկայի մեջ ինչո՞ր նոր բանի ինտեսնիվ որոնումը: Այսօր բավական չէ տիրապետել գիտելիքների, կարողությունների և հմտությունների հանրագումարին, անհրաժեշտ է ուսուցման արդյունավետությունը բարձրացնելու նոր ուղիներ գտնել: Այսօր կիրառվող մեթոդական նորամուծությունները կապված են ուսուցման ինտերակտիվ մեթոդների կիրառման հետ: Ինտերակտիվ ուսուցումն առաջին հերթին ինտերակտիվ ուսուցում է, որի ընթացքում ուսուցիչն ու աշակերտը փոխազդում են

Դասապրոցեսը կազմակերպելիս աշխատում են համադրել նոր մոտեցումներն իմ ունեցած և այդ համադրությունը կիրառել դասավանդման ընթացքում ,որպեսզի այն ծառայի երեխաների մտածողության զարգացմանը: Նոր մոտեցումներով անցկացրած դասը դարձնում է հետաքրքիր, աշխույժ և,անուշտ,ավելի արդյունավետ:Երեխաները մեծ ոգևորությամբ են մասնակցում

դասապրոցեսին,մտքերն արտահայտում են ազատ ու անկաշկանդ,դառնում են ավելի ինքնավստահ:Նս ամեն անգամ զարմանում են երեխաների ստեղծագործելու կարողությունների,նրանց հնչեցրած ինքնատիպ ու անսովոր տեսակետների վրա:

Գլուխ 1. Երկխոսության և շփումների տեխնոլոգիան ուսուցման գործընթացում

Կրթության կարևորագույն խնդիրներից է դպրոցականի հետաքրքրություններին համապիտան ուսումնական գործունեության ձևավորումը/Պետական կրթական չափորոշիչներով ամրագրված/: Դրա մեջ հատկապես կարևորվում են հաղորդակցական կարողությունները:

ԵՐԿՆՈՍՈՒԹՅՈՒՆԸ հատուկ միջավայր է, որտեղ աշակերտները զգում են հանգիստ և հարմարավետ: Ընկերական ուղջունելի մթնոլորտում աշակերտները հարստացնում են միմյանց նոր մտքերով, բացահայտում իրենց ստեղծագործական ներուժը և զարգացնում անձամբ: Դասի երկխոսությունը հատուկ հաղորդակցական մթնոլորտ է, որն օգնում է աշակերտին զարգացնել մտավոր և հուզական անհատականությամբ զօծված:

Աշակերտակենտրոն ուսուցման տեխնոլոգիաների շարժում առանձնակի ուշադրության է արժանի ուսումնական երկխոսության տեխնոլոգիան: Վերջին տարիներին ձևավորված ուսուցման հումանացման և հաղորդակցական ուղղվածության միտումները միջանձնային երկխոսությունները մղում են առաջին պլան: Տվյալ տեխնոլոգիայի հիմնական նշանակությունն այն է, որ նմանատիպ հաղորդակցման ընթացքում աշակերտները դասի ժամանակ զանազան միջոցներ են օգտագործում իրենց մտքերն արտահայտելու, նոր արժեքների ընկալման և ամրակայման համար: Այս խմբային երկխոսությունը դիտվում է իբրև առանձնահատուկ սոցիալիզացիայի միջավայր, որն ստեղծում է բարենպաստ պայմաններ անձնական նոր փորձ ձեռք բերելու և մի շարք կարծրացած մտքերի վերանայման համար: Հաղորդակցման կարողությունների շարքին են դասվում ուսումնական համագործակցության պլանավորումը, հարցերի առաջադրումը, վեճերի լուծումը և սեփական կարծիքը հիմնավորելու կարողությունը:

Երկխոսությունը դասերի ժամանակ յուրատեսակ դիպլոմատիկ հաղորդակցական մթնոլորտ է, որն աշակերտին օգնում է ոչ միայն տիրապետել մտածողության երկխոսական միջոցին, այլև ապահովում անդրադարձը, զարգացնում անձի ինտելեկտուալ և գաղայական հատկանիշները/կայուն հետաքրքրություն, դիտողականություն, դասընկերոջ գործունեությունը վերլուծելու կարողություն և երևակայություն/:

Երկխոսություն վարել նշանակում է միասին որոնել ճանապարհներ: Երկխոսությունը մարդկանց հաղորդակցման հիմնական ձևերից մեկն է: Երկխոսության ընթացքում <<բացահայտվում է>> մարդը, ինչպես ինքն իր համար, այնպես էլ՝ դիմացինի:

Անհնար է պատկերացնել նաև ուսուցման գործընթացն առանց երկխոսությունների: Ուսուցման հաջողության կարևոր պայմաններից մեկն էլ Փոխգործունեությունն ու մասնակիցների շփումն է: Սա է պատճառը, որ ուսումնական երկխոսությունը կարելի է համարել ուսուցման կարևոր մեթոդներից մեկը: Բարձր է գնահատվում այն ուսուցիչների կարողությունները, որոնց հաջողվում է կազմակերպել ճանաչողության կոլեկտիվ գործընթացը: Այս դեպքում պարտադրված, ձանձրալի գործունեությունը փոխարինվում է ճանաչողության գրավիչ կոլեկտիվ գործընթացով: Ուսուցչի գիտնացում հատուկ տեղ են զբաղեցնում հարցերը: Արդյունավետ են այն հարցերը, որոնց պատասխանելիս աշակերտի մեջ արթնանում է մտածելու ցանկություն: Հաջողված հարցն աշակերտին խթանում է աշխատելու համագործակցային խմբում: Նշենք նաև, որ նախապատվություն տրվում է այն հարցերին, որոնց կապակցությամբ աշակերտներից պահանջվում են պատասխանի տարբերակներ, նյութի ազատ

ձևավորման հնարավորություն, ուսումնական առաջադրանքի վերլուծության այնպիսի դիտանկյունների առաջադրում, որոնք առավել մոտ են երեխաներին: Նախընտրելի են բաց հարցերը, որոնք խթանում են մտածողությանը: Հայտնի է, որ բաց հարցերը միանշանակ պատասխան չեն ենթադրում, այլ պահանջում են մեկնաբանություն դատողական աշխատանք: Նմանատիպ հարցերը սովորաբար սկսվում են ինչու, ինչպես բառերով, ինչը ենթադրում է ծավալուն և ազատ պատասխաններ: Բաց հարցեր տրվում են լրացուցիչ տեղեկություններ ստանալու կամ գրուցակցի դիրքորոշումը հեզուտելու նպատակով:

Բաց հարցերը նպաստում են՝

.Ծավալուն, մանրամասն պատասխաններ ստանալուն

.Հարցի վերաբերյալ տարբեր կարծիքների և գնահատումների արտահայտմանը

.Իմացածի աստիճանի ստուգմանը և հետմանը:

Երկխոսություն կազմակերպելիս պետք է պահպանվի որոշակի փուլերի հաջորդականություն. հարց առաջադրել, լսել աշակերտին՝ չտառապել գնահատել պատասխանը՝ լսելով նաև այլ աշակերտների կարծիքները: Առավել օգտակար կլինի ֆննարկել աշակերտների արտահայտած մտքերը՝ հնարավորինս սրելով դրանց միջև ծագած հակասությունները: Երկխոսության մեջ ընդգրկել բոլոր աշակերտներին:

Երկխոսություն վարելու կանոններն աշակերտների միջավայրում ձևավորվում են աստիճանաբար, համակարգված աշխատանքի ընթացքում: Դրանք կարող են մեծ պաստառի տեսքով ցուցադրել դասարանում:

.Ձի կարելի խոսել բոլորով միասին:

.Երկխոսության ընթացքում պետք է նայել գրուցակցի դեմքին:

.Խոսողի մտքերին կարելի է արձագանքել շարժումներով կամ նշաններով:

.Համաձայնելով դիմացինի կարծիքին կամ առարկելով՝ նրա խոսքը պետք է լսել մինչև վերջ:

.Հարկավոր է հարգանք դրսևսրել խոսողի նկատմամբ և նրա խոսքը լսել մինչև վերջ:

.Բացառվում են ծաղրանքը, ոչ բարեհաճ ու վիրավորական մեկնաբանությունները:

ՈՒսուցչի՝ իբրև ուսումնական երկխոսության ղեկավարի համար ևս նախատեսվում են որոշակի կանոններ:

.Ոչ մի ռեպլիկ առանց պատասխանի չպետք է թողնել:

.ՈՒսումնական երկխոսությանը հարկավոր է տրամադրել խիստ սահմանափակ ժամանակ:

.Անհրաժեշտ է խթանել աշակերտների ակտիվությունը, խրախուսել նրանց կառուցողական մասնակցությունը երկխոսությանը:

.Հարկավոր է ապահովել պայմաններ՝ աշակերտների կարծիքների և մտքերի հստակ ու ամբողջական արտահայտման համար:

Լիարժեք երկխոսություն ապահովելու համար դասարանում պետք է տիրի հոգեբանական բարենպաստ մթնոլորտ: Երկխոսության կայացման համար անհրաժեշտ է, որ ուսուցիչը ևս տիրապետի որոշակի կարողությունների, որոնք կարելի է բաժանել երկու խմբի:

Առաջին խմբին դասվում են այն կարողությունները, որոնք անհրաժեշտ են ուսուցչին՝ ուսումնական երկխոսության պլանավորման և նախապատրաստման

համար: Դրանցից են.

.Ուսումնական նյութի ընտրություն՝ աշակերտի սուբյեկտիվ փորձի հաշվառմամբ:

.Քննարկման համար անհրաժեշտ հանգուցային հարցերի առանձնացում:

.Ուսուցիչ - աշակերտ և աշակերտ - աշակերտ հաղորդակցման մոդելի/նմուշօրինակ/ նախագծում:

.Երկխոսական փոխգործունեության օժանդակող դիդակտիկ նյութերի ընտրություն:

Կարողությունների մյուս խումբն անհրաժեշտ է երկխոսության բուն ընթացքի համար.

.Աշխատել աշակերտի սուբյեկտիվ փորձի հաշվառմամբ:

.Նուսափել աշակերտների գործունեության մասին բացասական դատողությունները__ րից:

.Ամփոփել ու ընդհանրացնել աշակերտների հայտնած կարծիքները՝ տալով դրանց գիտական բնույթ:

Ուսուցման գործընթացում, պետք է մտածել, որ ուսուցիչը պարտավոր է նահանջել հետին պլան՝ թույլատրելով երեխաներին ասել ամեն ինչ: Ուսումնական երկխոսության իրավիճակներում ուսուցչի դերն ավելի է կարևորվում: Սա շփման ոչ միայն ձև, այլև միջոց է, որի ընթացքում կարևորը ոչ թե տեղեկատվության փոխանցումն է, այլ հիմնախնդրի վերլուծությունը և համապատասխան դատողություններ անելը:

Երկխոսության ընթացքում իրականում են մարդկային հարաբերությունների ուժգրավ ու յուրօրինակ դրսևորումներ՝ փոխադարձ ապրումակցում, փորձի հարստացում և ստեղծագործական համագործակցություն:

Աշակերտները տիրապետում են տարբեր մակարդակներով այն վարելու կարողություններին:

Առաջին: Անձնային մակարդակ, երբ երկխոսությունը կայանում է իբրև շփում սեփական եսի՝ ինքն իր և իր բանականության հետ:

Երկրորդ: Միջանձնային մակարդակ, երբ երկխոսությունը նկատվում իբրև որակապես տարբեր արժեհամակարգեր և իմացական դիրքորոշումներ կրողներ փոխգործունեություն/ես և ուրիշները/:

Երրորդ: Բազմախոսություն: Համաժամանակյա բազմադրամ գրույց, որը կայանում է 5-7 հոգուց կազմված փոքր խմբերով՝ որևէ հարց քննարկելու նպատակով:

1.1 Երկխոսության տեսակները և դրանց բնութագրումը

Անձնային որակների զարգացման առումով, պայմանավորված երկխոսության դերով, առանձնացվում են երկխոսության հետևյալ տեսակները, որոնք միմյանցից տարբերվում են վստահության, փոխըմբռնման մակարդակներով:

Երկխոսության տեսակները

Անձնային որակների զարգացման առումով, պայմանավորված երկխոսության դերով, առանձնացվում են երկխոսության հետևյալ տեսակները, որոնք միմյանցից տարբերվում են վստահության, փոխըմբռնման մակարդակներով.

Դրդապատեհառային— Արտացոլում է մասնակիցների հետաքրքրությունը թեմայի, շփման երկխոսական ձևի նկատմամբ:

Քննադատական— Բնութագրում է երկխոսության բովանդակության բննադատաբար իմաստավորումը, ցանկացած խնդրի վարկածային դիտարկումը:

Բախումային— Առանձնանում է հինախնդրի նկատմամբ անձի վիճահարույց վերաբերմունքի հակասություններով:

Ինֆնաներկայացման— Անձը ցուցադրում է իրեն՝ իր նկարագրին շահեկան դիրքորոշում:

Ինֆնավար— Ներքին երկդոսություն, որն արտահայտում է անձի պաշտպանական ռեակցիայի դրսևորումը:

Անդրադարձային— Ցույց է տալիս անձի կարողությունը՝ ինֆնավերլուծություն կատարելու հարցում:

Ինֆնիրացման— Բնութագրվում է անձի ինֆնահաստատման, ինֆնաբացահայտման նպատակներով:

Ստեղծագործական— Առանձնացնում է անձի արժեքային որոնումները:

Հոգևոր— Արտահայտում է խորքային ներթափանցում միմյանց ներաշխարհի մեջ:

Դաս-երկխոսություն կազմակերպելիս հարկավոր է նկատի ունենալ, որ այն կարող է լինել երկու տեսակի՝ տեղեկատվական /երբ ընկալման գործընթացի ժամանակ յուրաքանչյուր գուզընկեր ստանում է նոր տեղեկատվություն/ և մեկնողական բնույթի/երբ երկխոսության ընթացքում մտքեր են փոխանակվում, մեկնաբանություն և գնահատականներ են տրվում գույզերից յուրաքանչյուրին հայտնի փաստերի կապակցությամբ/:

Տարբական կրթության ծրագրի ենթակետերից մեկում մասնավորապես ասված է. «Սովորողը պետք է կարողանա իր սեփական մտքերը հստակ ձևակերպել, ուրիշի մտքերը հասկանալ ու կարևորել, տրամաբանված դատողություններ անել, տարբեր իրավիճակներում արագ կողմնորոշվել, հարցեր ձևակերպել, բանավիճել»:

Աշակերտն այս պահանջները կարող է իրացնել միայն փոխգործակցության միջավայրում և մարդկանց հետ շփումներով: Կրտսեր դպրոցական տարիքում հարկավոր է օգնել երեխային՝ տիրապետելու շփման ձևերին, և մասնակցելու ցանկացած երկխոսության, որը ոչ թե սոսկ կենցաղային — իրավիճակային գրույց է, այլ կոնկրետ համատեքստից բխող մտքերի տրամաբանական փոխանակում:

Դեռևս նախադպրոցական տարիքից երեխաները ձեռք են բերում իրենց հասակակիցների հետ շփվելու որոշակի փորձ/հատկապես խաղային գործունեության մեջ/: Սակայն նրանք դժվարանում են որևէ երևույթի վերաբերյալ արտահայտել իրենց վերաբերմունքը կամ լսել ու ընդունել խոսակցի կարծիքը:

Առաջին դասարանցիների միջավայրում ուսումնական երկխոսությունն իրականացնելու կարողությունը պարտավոր է սերմանել ուսուցիչը. ապահովել նրանց միջև շփում և մտքերի պարզ փոփոխանակում՝ կիրառելով փոխներգործուն մեթոդներ:

Զրույցի միջոցով հնարավոր է պարզել աշակերտի՝ կոնկրետ գիտելիքների յուրացման փաստը: Մինչդեռ կոլեկտիվ ուսուցման ժամանակ ուսումնական երկխոսության միջոցով նոր գիտելիք է մատուցվում, կատարվում են նոր բացահայտումներ, լուծվում է որևէ ուսումնական խնդիր, հստակեցվում է այդ խնդրի կատարման բայաբանը:

Ժամանակակից պայմաններում երկխոսությունը միայն տեղեկատվության կամ մտքերի պարզ փոխանցում չէ: Այսօր երկխոսությունը մանկավարժի և սովորողի փոխադարձ կապ է, որը պատասխանատու է հանրակրթության ուղորդում սուբյեկտների միջև հարաբերությունների ստեղծման համար: Երկխոսության բնորոշ գիծը նպատակաուղղված գաղափարների, մտքերի, դատողությունների փոխանակումն է համարությունը որոնելու հանապարհին:

Պայմանականորեն տարբերակվում է երկխոսության երկու տեսակ՝ դրդող և առաջ մղող:

Դրդող երկխոսության միջոցով վերեն հանվում խնդիրը, հարցը, դժվարությունը: Այդ ընթացքում տրվում են հետևյալ բնույթի հարցեր. «Դուք կարողացա՞ք կատարել առաջադրանքը», «Որտե՞ղ հանդիպեցիք դժվարություն», «Ինչն էր այս առաջադրանքը նման նախորդին» և այլն:

Առաջ մղող երկխոսությունն աշակերտներին մղում է դեպի նոր գիտելիքի աղբյուր, գործողությունների նոր ձևերի հայտնաբերում: Հարցեր. «Ի՞նչ նկատեցիք», «Ի՞նչ կարող եմ ասել այս առաջադրանքի վերաբերյալ»:

Աշակերտները արտահայտվում են : ՌԽուսուցիչն ուժադիր լսում է նրանց, նշանակալիք բռնում հնչած հետաքրքիր տարբերակներից մեկի վրա և զարգացնում այն:

ՌԽուսուցիչը պարտավոր է օգնել աշակերտներին՝ ինքնուրույն ձեռք բերելու գիտելիքներ, աշակերտներին հետ միասին լուծելու առաջադրված խնդիրները: Այսինքն՝ նա պետք է այնպես կազմակերպի ուսումնական գործընթացը, որ աշակերտը լինի ոչ թե պասիվ ունկնդիր, այլ գործուն և նախաձեռնող մասնակից: [1]

Երկխոսության տարբերի օգնությամբ սովորելը, որը ես օգտագործում եմ դասերի ընթացքում, հնարավորություն է տալիս աշակերտներին ընկալել ուսումնասիրվող նյութը և յուրացնել այն ավելի խոր իմաստաբանական մակարդակում:

ԵՐԿԵՆՈՒԹՅՈՒՆԸ հատուկ միջավայր է, որտեղ աշակերտները զգում են հանգիստ և հարմարավետ: Ընկերական ուղղունելի մթնոլորտում աշակերտները հարստացնում են միմյանց նոր մտքերով, բացահայտում իրենց ստեղծագործական ներուժը և զարգացնում անձամբ: Դասի երկխոսությունը հատուկ հաղորդակցական մթնոլորտ է, որն օգնում է աշակերտին զարգացնել մտավոր և հուզական անհատականության գծերը: Այդ ընթացքում կազմակերպվում են խոսքի զարգացման ուղղված նպատակային գրույցներ, հարցուպատասխան՝ հաշվի առնելով երեխաների տարիքային և անհատական առանձնահատկությունները, հետաքրքրություններն ու խոսքի զարգացման մակարդակը:

Աշակերտակենտրոն ուսուցման տեխնոլոգիաների շարքում առանձնակի ուշադրության է արժանի ուսումնական երկխոսության տեխնոլոգիան: Վերջին տարիներին ձևավորված ուսուցման հումանացման և հաղորդակցական ուղղվածության միտումն էրը միջանձնային երկխոսությունները մղում են առաջին պլան:

ՈՒսումնական երկխոսության տեխնոլոգիայի հիմնական նշանակությունն այն է, որ նմանատիպ հաղորդակցման ընթացքում աշակերտները դասի ժամանակ զանազան միջոցներ են որոնում իրենց մտքերն արտահայտելու, նոր արժեքների ընկալման և ամրակայման համար: Այս խմբային երկխոսությունը դիտվում է իբրև առանձնահատուկ սոցիալական միջավայր, որն ստեղծում է բարենպաստ պայմաններ անձնական նոր փորձերի փոխանակման և մի շարք կարծրացած մտքերի վերանայման համար: [2]

1.2 Շփման տեսակները և դրանց բնութագրումը

Շփում (կատիներենից *commūnicāre* թարգմանաբար՝ կիսվել) [1], նշանակության փոխանցման գործողություն՝ հասկանալի նշանների կամ սեմիոտիկ կոնոնների միջոցով, որը փոխանցվում է մեկ անհատից կամ խմբից մյուս անհատին կամ խմբին:

Շփումը երկու և ավելի մարդկանց համագործակցությունն է, որն ուղղված է փոխադարձ ըմբռնմանը, փոխհարաբերությունների հաստատմանը և զարգացմանը, միմյանց վիճակների, հայացքների և վարքի վրա փոխադարձաբար ազդելուն, ինչպես նաև նրանց համատեղ գործունեության կարգավորմանը: Այն իրենից ներկայացնում է բարդ գործընթաց, որը ծնվում է մարդկանց համատեղ գործունեության ծավալելու պահանջմանից և այդ գործունեության ընթացքում՝ այն արդյունավետ դարձնելու համար: Շփման մասնակիցները շփման սուբյեկտներն են, որոնք կարող են լինել ինչպես կենդանիներ, կենդանի օրգանիզմներ, այնպես էլ մարդիկ: Սակայն մարդկանց միջև իրականացվող շփումը տարբերվում է կենդանիների շփումից իր գիտակցվածության աստիճանով, կապակցվածությամբ, նաև այն փաստով, որ կարող է լինել ինչպես ոչ վերբալ, այնպես էլ վերբալ:

Շփման տեսակները դասակարգում են ըստ այն նշանային համակարգերի, որոնք օգտագործվում են շփման ժամանակ: Հիմնական խմբերը, որոնք առանձնացվում են վերբալ և ոչ վերբալ շփումն է: Ոչ վերբալ շփումը ներառում է մի քանի տարատեսակ. կինեստետիկ, պարալինգվիստիկ և էֆատրալինգվիստիկ, կոմունիկատիվ գործընթացի

Ժամանակա-տարածային կազմակերպում, դժվարալուծ կոնտակտ: Վերբալ շփման ժամանակ որպես նշանային համակարգ և տեղեկատվության կողմնորոշման միջոց օգտագործվում է խոսքը: Վերբալ շփումը հնարավոր է երկրորդ ազդարարային համակարգի շնորհիվ և բնորոշ է միայն մարդկանց: Վերբալ շփման ժամանակ, անգամ եթե հաղորդակցվողների մոտ գոյություն ունի նշանային համակարգի միևնույն կողմնորոշման և ապակողմնորոշման համակարգը, այնուամենայնիվ՝ հնարավոր է շփման գործընթացի խափանում կամ սխալ ընթացք՝ պայմանավորված խոսքի ընկալման յուրահատկություններով:[1] Այդ իսկ պատճառով վերբալ կոմունիկացիան մեծ մասամբ ուղեկցվում է ոչ վերբալ հաղորդակցմամբ: Ոչ վերբալ հաղորդակցման ժամանակ շփման գործիք է դառնում մարդու մարմինը, որն ունի արտահայտչական մեծ պոտենցիալ և տեղեկատվության փոխանցման տարատեսակն միջոցներ, ինչպիսիք է այն փաստը, որ տեղեկատվության 60-70%-ը շփման ընթացքում մարդիկ փոխանցում են «մարմնի լեզվի» շնորհիվ: Ոչ վերբալ շփումը կարող է տեղի ունենալ ինչպես գիտակցական, այնպես էլ ենթագիտակցական մակարդակների վրա: Մի դեպքում, կոմունիկատորը կարող է անգիտակցական ազդակներ հղել ռեցիպիենտին, վերջինս էլ անգիտակցականորեն ըմբռնել դրանք, մյուս դեպքում, ոչ վերբալ ինֆորմացիան կարող է գիտակցվել հաղորդակիցներից միայն մեկի կողմից, ինչպես նաև այն կարող է գիտակցվել շփման բոլոր մասնակիցների կողմից: Ոչ վերբալ շփման միջոցներից են ժեստերը, դիմախաղը, պանտոմիմիկան, որոնք օգտագործվում են օպտիկո-կինետիկ նշանների համակարգի շնորհիվ: Սրանց միջոցով արտահայտվում է խոսակցի վերաբերմունքը, հույզերն ու ապրումները, փոխանցվում են որոշակի մտքեր: Օպտիկո-կինետիկ շփման միջոցները ունեն ինչպես պատմա-էվոլյուցիոն, այնպես էլ մշակութային ծագում: Դա ապացուցվում է նրանով, որ գոյություն ունեն տարբեր ազգերի համար թե ընդհանուր, թե տարբեր, հաճախ անգամ հակադիր, իմաստներով շարժումներ և ժեստեր: Նշանների պարալինգվիստիկ և էֆսոբալինգվիստիկ համակարգերը նույնպես լրացնում են խոսքային շփումը: Պարալինգվիստիկ համակարգը վերաբերում է ձայնի որակին, դիապազոնին, տոնայնությանը, իսկ էֆսոբալինգվիստիկը՝ խոսքի մեջ ներառված դադարները, հազը, լացը, ծիծաղը, խոսքի տեմպը և այլն: Այս լրացումները շեշտում են տեղեկատվության նշանակալիությունը, դրա իմաստը: Շփման տարածության և տեղի կազմակերպումը նույնպես ազդում է կոմունիկատիվ գործընթացի վրա, կրում է իմաստ և համարվում է հաղորդակցման իրավիճակի բաղկացուցիչ մաս: Դրա մեջ մտնում է, ինչպես վայրը, որտեղ տեղի է ունենում շփումը, այնպես էլ հաղորդակցվողների միջև եղած հեռավորությունը, նրանց տեսքը, նստելու կամ կանգնելու դիրքը: «Աչքերի կոնտակտը» նույնպես հանդես է գալիս որպես նշանային համակարգի կրող: Աչքերի արտահայտության միջոցով փոխանցված տեղեկատվությանը մեծ նշանակություն է ստանում շփման ընթացքում: Նաև որոշ հետազոտողներ ոչ վերբալ հաղորդակցման մեթոդների շարքին են դասում տակտիլ և օլֆակտոր գործոնները, որոնք առկա են լինում շփման ժամանակ, այսինքն՝ հպումները և շրջակա միջավայրի համելի և տհաճ հոտերը:[3]

Գլուխ 2. Ուսուցման գործընթացում ուսումնական երկխոսությունների ու շփումների կազմակերպումը՝ որպես դասի արդյունավետության նախապայման

Գործնականում օգտագործելով երկխոսության ուսուցման տեխնոլոգիան՝ Եսհամոզվեցի, որ օպտիմալ մանկավարժական փոխազդեցության հիման վրա կազմակերպված դասը ունի մի շարք առավելություններ:

1. Դասընթացի ընթացքը աշակերտներին պատրաստում է արդյունավետ

աշխատանքի, ապահովում է ամբողջ դասարանի զբաղվածությունը:

2. Դասի նյութը յուրացվում են բոլոր աշակերտների կողմից:

3. Դասերին տիրում է համագործակցության և համաստեղծման մթնոլորտը:

Երկխոսությունը օգնում է աշակերտներին սովորել լսել միմյանց, լրացնել տեղեկատվությունը և վերլուծել այն: Իտերակտիվ ուսուցման հիմնական արժեքն այն է, որ այն թույլ է տալիս կառավարել սովորողների ճանաչողական գործունեությունը: Երկխոսության ուսուցումը նպաստում է աշակերտների մոտ նոր տիպի մտածողության ձևավորմանը, դաստիարակելակտիվ, ստեղծագործ, անկախ մտածելու ունակ, որոշումներ կայացնելու համարձակ, աշակերտների ինքնակրթության ձգտմանը: Ժամանակակից պայմաններում երկխոսությունը միայն տեղեկատվության կամ մտքերի պարզ փոխանցում չէ: Այսօր երկխոսությունը մանկավարժի և սովորողի փոխադարձ կապն է, որը պատասխանատու է հանրակրթության ոլորտում սուբյեկտների միջև հարաբերությունների ստեղծման համար: Երկխոսության բնորոշ գիծը նպատակաուղղված գաղափարների, մտքերի, դատողությունների փոխանակումն է հեմարտությունը որոնելու ճանապարհին: Ուսուցման հաջողության կարևոր պայմաններից մեկն էլ փոխգործունեությունն ու մասնակիցների շփումն է: Սա է պատճառը, որ ուսումնական երկխոսությունը կարելի է համարել ուսուցման կարևոր մեթոդներից մեկը: Բարձր է գնահատվում այն ուսուցիչների կարողությունները, որոնց հաջողվում է կազմակերպել ճանաչողության կալեկտիվ գործընթացը: Այսպես, հար է պատկերացնել նաև ուսուցման գործընթացն առանց երկխոսությունների, որի դեպքում պարտադրված, ձանձրալի գործունեությունը փոխարինվում է ճանաչողության գրավիչ կալեկտիվ գործընթացով: [5]

Ուսուցչի զինանոցում հատուկ տեղ են զբաղեցնում հարցերը: Արդյունավետ են այն հարցերը, որոնց պատասխանելիս աշակերտի մեջ արթնանում է մտածելու ցանկություն: Հաջողված հարցն աշակերտին խթանում է աշխատելու համագործակցային խմբում: Երկխոսությունը դասերի ժամանակ յուրատեսակ դիդակտիկ հաղորդակցական մթնոլորտ է, որն աշակերտին օգնում է ոչ միայն տիրապետել մտածողության երկխոսական միջոցին, այլև ապահովում անդրադարձը

,գարգացնում անձի ինտելեկտուալ և գգայական հասկանիչները/կայուն հետաքրքրություն, գիտողականություն, դասընկերոջ գործունեությունը վերլուծելու կարողություն և երևակայություն/:

Երկխոսություն վարել նշանակում է միասին որոնել հեմարտությունը: Երկխոսությունը մարդկանց հաղորդակցման հիմնական ձևերից մեկն է: Երկխոսության ընթացքում <<բացահայտվում է>> մարդը, ինչպես ինքն իր համար, այնպես էլ՝ դիմացինի [7]:

Եզրակացություն

Նախագծային աշխատանքը հետաքրքիր է, օգտակար և հեռանկարային, եթե ճիշտ է ընտրված թեման՝ հաշվի առնելով սովորողների նախասիրությունները և տարիքային առանձնահատկությունները:

Երկխոսության տարրերի օգնությամբ սովորելը, որը ես օգտագործում եմ դասերի ընթացքում, հնարավորություն է տալիս աշակերտներին ընկալել ուսումնասիրվող նյութը և յուրացնել այն ավելի խոր իմաստաբանական մակարդակում:

Իմ բոլոր դասերին օգտագործում եմ խմբային աշխատանք և ակտիվ երկխոսություն: Աշակերտների հետ միասին ես ակտիվորեն մասնակցում եմ քննարկմանը և, անհրաժեշտության դեպքում, ուղղում և ուղղորդում աշակերտների մտքերը: Միևնույն ժամանակ, ես ինքս նշում եմ, թե ինչպիսի օգնության կարիք ունի այս խումբը, որտեղ հնարավոր է տեղեկություն ստանալ: Այս աշխատանքը, ինչպես ինքս նշեցի, թույլ է տալիս ավելի լավ ճանաչել երեխաներին, հասկանալ, թե ինչպիսի օգնության կարիք ունեն նրանք, սովորեցնում է սովորողների մտքերը ճիշտ ուղղությամբ ուղղել:

Ես եկա այն եզրակացության, որ դասից դաս երեխաներն ավելի լավ են կարողանում արտահայտել իրենց մտքերը, նրանք աստիճանաբար ավելի տեղեկություն են ձեռք բերում տվյալ թեմայի վերաբերյալ: Դասի ընթացքում հարցերը բարձրացնում են աշակերտների մտավոր գործունեությունը, թույլ են տալիս բոլորին խոսել: Հարցերը խթանում են երեխային մտածել, վերլուծել, ընտրել պատասխանների տարբերակները, ապացուցել, ինչպես նաև հնարավորություն տալ աշակերտներին մասնակցել քննարկմանը:

Վերլուծելով դասերս, հետևում եմ աշակերտների հետևյալ սկզբունքներին. կտարելագործվում գուճը նկերոջ համար կրթական նյութը վերարտադրելու, նրան լսելու, նրան բացատրելու ունակություն, նկատվում է սեփական, այլ ոչ գրքային օրինակ բերելու միտումով:

Երկխոսությունը օգնում է աշակերտներին սովորել լսել միմյանց, լրացնել տեղեկատվությունը և վերլուծել այն:

Ինտերակտիվ ուսուցման հիմնական արժեքն այն է, որ այն թույլ է տալիս կառավարել սովորողների ճանաչողական գործունեությունը: Երկխոսության ուսուցումը նպաստում է աշակերտների մոտ նոր տիպի մտածողության ձևավորմանը, դաստիարակել ակտիվ, ստեղծագործ, անկախ մտածելու ունակ, որոշումներ կայացնելու համարձակ, աշակերտների ինքնակրթության ձգտմամբ:

■ Կարևոր է երեխայի մոտ նախապես ձևավորել որոշակի դիրքորոշում դպրոցական դառնալու, դպրոցում սովորելու նկատմամբ

■ Դպրոցում սովորելու համար երեխայից պահաջվում է մտավոր, հուզական և սոցիալական զարգացվածության որոշակի մակարդակ

■ գիտական հասկացությունների ձևավորման գործընթացում զարգանում են երեխայի մտածողության բոլոր գործընթացները

■ ուսումնական գործընթացը կազմակերպելիս պետք է կիրառել շարժողական խաղեր

Գործնականում օգտագործելով երկխոսության ուսուցման տեխնոլոգիան՝ես համոզվեցի,որ օպտիմալ մանկավարժական փոխազդեցության հիման վրա կազմակերպված դասը ունի մի շարք առավելություններ:

■ Դասընթացի ընթացքը աշակերտներին պատրաստում է արդյունավետ աշխատանքի ,ապահովում է ամբողջ դասարանի զբաղվածությունը :

■ Դասի նյութը յուրացվում են բոլոր աշակերտների կողմից:

■ Դասերին տիրում է համագործակցության և համաստեղծման մթնոլորտը

Օգտագործված գրականության ցանկ

- Андреева Г.М. Социальная психология. М.: Аспект Пресс, 1997. (пнц.)
 - Мокшанцев Р., Мокшанцева А. Социальная психология. Инфра-М, 2001 (пнц.)
 - Социальная психология. Учебное пособие. Ред. А. Л Журавлев. М.: ПЕР СЭ, 2002. (пнц.)
 - Коломинский Я.Л., Реан А.А. Социальная педагогическая психология–СПб.: ЗАО «Издательство «Питер», 2000
 - Шумакова Е.В. Воспитательное пространство социальных сетей интернета // Профессиональное образование. Столица. - 2011. - № 6
-
- <https://pharutyunyanmskham.wordpress.com/2019/04/21/%D5%B0%D5%A1%D5%B2%D5%B8%D6%80%D5%A4%D5%A1%D5%AF%D6%81%D5%B8%D6%82%D5%B4/>
 - https://www.academia.edu/41885176/%D5%80%D5%A1%D5%B2%D5%B8%D6%80%D5%A4%D5%A1%D5%AF%D6%81%D5%B4%D5%A1%D5%B6_%D5%BF%D5%A5%D5%BD%D5%B8%D6%82%D5%A9%D5%B5%D5%B8%D6%82%D5%B6_%D5%A8%D5%B6%D5%A9%D5%A1%D6%81%D5%AB%D5%AF